

บทที่ 1

บทนำ

ที่มา และความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเรายอมรับกันว่า สื่อมวลชนได้เข้ามา มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนในสังคมมากขึ้น จนอาจกล่าวได้ว่าสื่อมวลชนเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต เพราะสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นสื่อกลางมีบทบาทหน้าที่นำข่าวสารความรู้ ความคิด และความเคลื่อนไหวของสังคม รวมทั้งเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้น มารายงานให้แก่สมาชิกในสังคมได้รับทราบ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของการชมโทรทัศน์ ฟังวิทยุ หรือการอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้รับจะนำสิ่งที่ได้จากสื่อมวลชนไปใช้ประโยชน์ เพื่อการดำเนินชีวิตภายใต้กรอบบรรทัดฐานของสังคมที่ตนเป็นสมาชิก

Harold Lasswell(1948,อ้างถึงในศิริชัย ศิริกาเยะและกาญจนาแก้วเทพ,2531:103)

สรุปภารกิจพื้นฐานของสื่อมวลชนไว้ดังต่อไปนี้คือ

บทบาทในการสอดส่องสังเกตการณ์ดูแลสิ่งแวดล้อมในสังคม (surveillance of the environment) หมายถึงหน้าที่ในการเฝ้าดูแลสอดส่องแสวงหา และเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวเราในสังคม รวมถึงภัยอันตรายที่อาจมีผลกระทบต่อสมาชิกในสังคม บทบาทหน้าที่ในด้านนี้คือหน้าที่ในการรายงานข่าว การแจ้งข่าว หรือการให้ข้อมูลข่าวสาร (informative function)

บทบาทในการประสานส่วนต่าง ๆ ในสังคม ให้รวมตัวกันอยู่ได้ (correlation of the parts of society) หมายถึงหน้าที่ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดเป็นข่าว โดยการวิเคราะห์ ตีความ และเสนอแนะว่า ควรจะทำเช่นไรกับสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น บทบาทหน้าที่ในด้านนี้คือหน้าที่ในการแสดงความคิดเห็น (expressive function)

บทบาทในการถ่ายทอดมรดกทางสังคม (transmission of social inheritance) หมายถึงหน้าที่ในการเผยแพร่ความรู้ ค่านิยม และปทัสสถานของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้เกิดการสืบทอดทางวัฒนธรรมไปยังอนุชนรุ่นต่อ ๆ ไป บทบาทหน้าที่ในด้านนี้คือหน้าที่ในการให้การศึกษา(educational function)

ต่อมา Wright (1960) ได้เพิ่มบทบาทในด้านการให้ความบันเทิง เข้ามาเป็นการกิจ ประการที่สี่ของสื่อมวลชน หน้าที่ในการให้ความบันเทิง (entertaining function) หมายถึง หน้าที่ในการนำเสนอ และเผยแพร่การแสดงดนตรีและศิลปะ เพื่อสร้างความจรรโลงใจแก่ประชาชน ในประเด็นนี้อาจเป็นประเภทการถ่ายทอดวัฒนธรรมของสื่อมวลชน แต่ในอีกแง่หนึ่ง การที่สื่อมวลชนให้บางสิ่งเป็นการตอบแทนแก่ผู้รับ เป็นการผ่อนคลาย และลดความเครียด ช่วยให้คนขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงได้ง่ายขึ้น และช่วยให้สังคมไม่แตกสลาย

บทบาทหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นของสื่อมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรายงานข้อมูล ข่าวสาร หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมนั้น จะเป็นการรายงานข่าวสารโดยผ่านกระบวนการเลือกสรรของสื่อมวลชน ข่าวสารเหตุการณ์เพียงบางอย่างเท่านั้นที่ได้รับการสื่อสารไปยังผู้รับ ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดของสื่อมวลชนในด้านเวลาการออกอากาศ หรือเนื้อที่บนหน้าหนังสือพิมพ์ ชาวที่ได้รับการเผยแพร่ต้องมีการคัดเลือก ซึ่งจะกระทำโดยอาศัยกฎเกณฑ์บางอย่างในการประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน เช่น จะต้องเป็นข่าวที่คนส่วนใหญ่สนใจ เป็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวม เป็นข่าวที่ไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ เป็นต้น

ส่วนเรื่องของขอบเขตการผลิตงานของสื่อมวลชนในการเลือกสรรเหตุการณ์ที่จะมาเป็นข่าว เพื่อนำเสนอต่อผู้รับนั้น ศิริชัย ศิริกายะ และกาญจนา แก้วเทพ กล่าวว่า เราต้องยอมรับว่าสื่อมวลชนเองก็มีสิทธิในเกณฑ์การเลือกสรร และนำเสนอในรูปแบบของการรายงานข่าว ผู้รับเองต้องทำความเข้าใจว่า รายการข่าว เป็นเพียงสาระประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความเป็นจริงเท่านั้น และจำเป็นที่ข่าวนั้นจะต้องผ่านตัวกรอง หรือ "ประตู" ของสื่อมวลชน

กระบวนการของสื่อมวลชนดังกล่าวข้างต้นก็คือ การทำหน้าที่เป็นผู้เฝ้าประตู (gatekeeper) หรือที่เรียกว่าผู้กรองสาร อันหมายถึงบุคคลที่ทำหน้าที่กั้นกรองเลือกสรรข่าวสารก่อนนำเสนอต่อสาธารณชน หรือเรียกว่า "การควบคุม" (control) ข่าวสารนั่นเอง ทั้งนี้โดยอาศัยวิธีการคัดเลือก และเรียบเรียงข่าว การตกแต่ง และการจัดหน้าหนังสือพิมพ์ ตลอดจนการกำหนดเวลาเสนอข่าว และการลำดับความสำคัญของข่าว ซึ่งผลจากการเป็น gatekeeper นี้เอง มีผลตามมาให้สื่อมวลชน ทำหน้าที่กำหนดหัวข้อข่าวสำคัญ คือวาระข่าวสาร (agenda setting) ให้กับสาธารณชนได้รับรู้

หน้าที่ของสื่อมวลชนในการกำหนดหัวข้อข่าว หรือวาระข่าวสาร (the agenda setting function) นั้น หมายถึงความสามารถของสื่อมวลชนในการเป็นผู้กำหนดประเด็น หรือหัวข้อ ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมให้ประชาชนผู้รับข่าวสารทั่วไป ได้ทราบ และเห็นความสำคัญ จากการเสนอ หรือไม่เสนอข่าวสารเรื่องใดของสื่อมวลชน มีผลให้สาธารณชนมีความเห็นคล้อยตามว่า เรื่องนั้นเป็นหัวข้อ หรือประเด็นที่มีความสำคัญหรือไม่มีความสำคัญ ที่จะนำมาคิดพิจารณา หรืออภิปรายพูดคุยกัน (พีระ จิรโสภณ, 2531 : 31)

การนำเสนอข่าวโดยหนังสือพิมพ์นั้น โดยทั่ว ๆ ไปเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น และเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญมากพอที่จะนำมาเสนอเป็นข่าวได้ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ก็จะรวบรวมข่าวแต่ละข่าว โดยจะนำมาประเมินคุณค่าของข่าวว่าข่าวใดมีความสำคัญระดับใด ทั้งนี้เพื่อต้องการจัดอันดับของข่าว ซึ่งวิธีการนำเสนอและการจัดวางข่าวนี้ ก็มีส่วนทำให้เกิดการกำหนดหัวข้อ เรื่องพิจารณา (agenda setting) โดยหนังสือพิมพ์ด้วยกัน เช่นวิธีการให้สีสรร การพาดหัว ขนาดเนื้อหา หน้าที่จะนำลง เช่นหน้าหนึ่ง หน้าบรรณาธิการ เป็นต้น

ดังนั้นจะเห็นว่า บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อหน้าที่ในการกำหนดวาระข่าวสาร (agenda setting) จะส่งผลในการช่วยเน้นเหตุการณ์ เฉพาะให้เกิดเป็นความสำคัญขึ้นในสายตาของสาธารณชน ตามที่ Kraus, S. and Davis 1976, Becker (1982 : 521 - 536) ให้ความเห็นเรื่อง สมมุติฐานเบื้องต้นในการกำหนดวาระข่าวสารว่า "กระบวนการของการมีอิทธิพลทางความคิดซึ่งเริ่มต้น ไหลจากการจัดลำดับความสำคัญของเรื่องเช่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักการเมือง หรือกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มต่าง ๆ ไปสู่การจัดลำดับความสำคัญของสื่อมวลชน (ซึ่งมีคุณค่าของข่าว และความสนใจของผู้ชมเป็นส่วนประกอบที่สำคัญร่วมอยู่ด้วย) และท้ายที่สุดก็ไหลไปสู่ความคิดเห็นของสาธารณชน

หากจะพิจารณาถึงบทบาทของหนังสือพิมพ์ถึงวิธีการกำหนดวาระให้แต่ละประเด็นว่า มีความสำคัญแตกต่างกัน ดังที่กล่าวมาแล้ว อาจพิจารณาตรงที่ว่าหนังสือพิมพ์มีการนำเสนอที่แตกต่างกันเช่น การให้เนื้อที่ การสร้างความสนใจด้วยภาพ การจัดวางตำแหน่งในหน้าหนึ่ง การพาดหัว การให้รายละเอียด นอกจากนั้นอาจเน้นความสำคัญด้วยการกล่าวประเด็นนั้น ในรูปแบบอื่น ๆ นอกจากการรายงานข่าว เช่น ในบทความ สกู๊ปพิเศษ บทวิจารณ์ หรือคอลัมน์อื่นใด ซึ่งเราเรียก

ว่าการสร้างความเข้มข้นของข่าวเพื่อโน้มน้าวใจผู้อ่านให้ทราบเรื่องที่น่าเสนอ การสร้างความเข้มข้นของข่าวทำได้หลายวิธี

1. การให้พื้นที่ การเพิ่มหรือการขยายพื้นที่ของข่าวให้มากกว่าปกติมีกรอบใหญ่กว่าข่าวอื่น ๆ
2. ความถี่ในการนำเสนอจะเท่ากับตอกย้ำให้ความสำคัญมากขึ้น
3. ระยะเวลา เหตุการณ์เรื่องราวใดที่น่าเสนอต่อเนื่องยาวนาน จะทำให้รู้สึกว่าเป็นประเด็นนั้นยังคงอยู่ในความสนใจ

เป็นไปตามแบบแผนที่ McCombs and Shaw (1972:36, 176 - 187) ได้เขียนไว้ว่า "ผู้รับสารไม่เพียงแต่เรียนรู้ประเด็นสาธารณะ และเรื่องราวอื่น ๆ ผ่านสื่อมวลชนเท่านั้น แต่ยังเรียนรู้ถึงว่า จะให้ความสำคัญของประเด็นปัญหาหรือหัวข้อหนึ่ง ๆ มากน้อยเพียงไร จากการที่สื่อมวลชนได้เห็นเขาไว้ ฉะนั้น เรื่องใดก็ตามที่สื่อมวลชนให้ความสนใจมากที่สุด เรื่องนั้นก็จะได้รับการรับรู้ว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด"

เหตุการณ์ชาวสมรภักษ์ คำสิงห์ ที่สื่อหนังสือพิมพ์ได้ติดตามนำมาเสนอตั้งแต่ก่อนขึ้นชกทันทีที่รู้ว่ามวยไทย จะได้ชิงเหรียญทอง และได้พากันติดตามประเด็นนี้อย่างต่อเนื่อง ในขณะที่โทรทัศน์ก็นำเสนอประเด็นข่าวนี้ในช่วงข่าวกีฬาในระยะแรก และถูกนำเสนอในฐานะประเด็นข่าวสังคมในเวลาต่อมา นอกจากนั้นสื่อโทรทัศน์ยังช่วยเน้นย้ำให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ด้วยการถ่ายทอดสด จนถึงวันที่ชกได้รับชัยชนะ ประเด็นดังกล่าวนี้ได้ถูกหนังสือพิมพ์เน้นย้ำให้เห็นถึงความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ ด้วยวิธีการจัดวางตำแหน่งของข่าว และภาพ ในตำแหน่งที่สำคัญติดต่อกันเป็นเวลาแรมเดือน จนประเด็นนี้กลายเป็นประเด็นสาธารณะที่เด่นที่สุด ในช่วงเดือนสิงหาคม 2539 ซึ่ง หากนำปัจจัยด้านคุณค่าข่าว (news values) มาพิจารณาเหตุการณ์ข่าวของสมรภักษ์ คำสิงห์ จะพบว่าประกอบด้วยปัจจัยข่าวครบถ้วนหลายปัจจัย เช่นเรื่องความชัดเจนของเหตุการณ์ การตรงต่อความสนใจ ความใกล้ชิดทางวัฒนธรรม ความสอดคล้องกับความคาดหวังความเข้ม หรือคุณค่าของการเข้าสู่การรับรู้ รวมทั้งเรื่องค่านิยมทางวัฒนธรรมด้วย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ อาจพิจารณาได้ว่าเป็นภาวะเพิ่มขึ้น ก็ยิ่งทำให้ประเด็นข่าวของสมรภักษ์ คำสิงห์ น่าจะยิ่งกลายเป็นข่าวใหญ่ที่ทุกคนต้องกล่าวขวัญถึง

และกลายเป็นกระแสสังคมในขณะนั้นอย่างง่ายดาย ทั้งนี้เพราะหากจะพิจารณาถึงประเด็นข่าวของสมรักษ์ คำสิงห์ ว่าเป็นประเด็นสาธารณชนในระดับที่น่าสนใจมาก ด้วยเหตุผล 3 ประการคือ

1. สมรักษ์ คำสิงห์สร้างตัวเองเป็นวีรบุรุษ มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักของสาธารณชน เป็นผู้ที่มีความสามารถ จนได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬาระดับโลก

2. ความสำเร็จที่ได้รับนั้นมีสถาบันทางสังคมรับรอง สนับสนุนให้เป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ ด้วยเหตุที่สังคมไทยปิติใจ กับเหรียญทองเหรียญแรกที่ได้จากกีฬาโอลิมปิก หลังจากที่มีความพยายามมานานนับสิบปีที่จะได้เหรียญทองจากกีฬาโอลิมปิกมาไว้ในครอบครองจนอาจกล่าวได้ว่า เหนือสิ่งอื่นใด กระแสคลั่งสมรักษ์ เกิดขึ้นเพราะ บริบทสังคมไทยให้ความสำคัญกับเหรียญทองเหรียญแรก โดยมีสมรักษ์ คำสิงห์เป็นบุคคลที่ทำให้สังคมไทยสมหวัง สถานการณ์ทำให้เขาโดดเด่น ได้รับการยกย่อง (prominence) ให้เป็นวีรบุรุษ (hero) เป็นตัวแทนของความสำเร็จที่สัมผัสตัวตนได้ ฐานะของเขาจึงเปรียบเสมือนบุคคลสำคัญระดับชาติ ที่ต้องต้อนรับเขาด้วยพาหนะที่ยิ่งใหญ่ หรือพิธีการต้อนรับที่รัฐบาลจัดขึ้นภายหลังที่กลับถึงเมืองไทย รวมถึงที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณเข้าเฝ้า ฯ และรับพระราชทานรางวัลจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ เป็นสิ่งที่น้อยคนนักจะได้รับโอกาส เช่นนี้ ดังนั้นทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสมรักษ์ คำสิงห์ในขณะนั้น จึงเป็นประเด็นที่ "ขาย" ได้

3. ภาพวีรบุรุษของสมรักษ์ คำสิงห์ เป็นภาพเบ็ดเสร็จของบุคคลที่ทำความประโยชน์ให้กับประเทศชาติ นอกจากสิ่งที่เขาได้ปฏิบัติบนเวที หลังจากที่ได้รับการตัดสินให้ได้รับเหรียญทองเป็นภาพของผู้ที่มีความยึดมั่นในสถาบันกษัตริย์อย่างยิ่ง และประสานได้อย่างดีกับวาทกรรมของสังคมไทย ใน พ.ศ. 2539 เพราะสมรักษ์ คำสิงห์ ประกาศทันทีหลังจากได้รับเหรียญว่าจะนำขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายในหลวง เนื่องในปีกาญจนาภิเษก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ภาพของสมรักษ์ คำสิงห์โดดเด่น ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีสื่อมวลชนช่วยผลักดันให้กระแสคลั่งสมรักษ์รุนแรงมากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว เหตุการณ์ข่าวสมรักษ์ คำสิงห์ถือได้ว่าผ่านการประเมินลำดับความสำคัญของเรื่อง ความสำคัญของสื่อมวลชน (คุณค่าทางข่าว ความสนใจของผู้อ่าน) และผ่านกระบวนการสร้างความเข้มข้นของข่าวมาแล้วจึงเท่ากับว่าได้ผ่านกระบวนการเลือกรับรู้ และตีความจากสื่อมาแล้วขั้นหนึ่ง และถ่ายทอดสู่การรับรู้ของผู้อ่านว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ปรากฏการณ์สมรักษ์ คำสิงห์ที่เกิดขึ้น หนังสือพิมพ์ไม่เพียงแต่สร้างให้เกิดการรับรู้ว่าเป็นเรื่องสำคัญเท่านั้นแต่หนังสือพิมพ์

ได้สร้างมุมมองที่แตกต่าง ด้วยวิธีการสร้างภาพความเป็นจริงให้กับประเด็นสมรภักษ์ คำสิงห์ตามแนว
เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ด้วย

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า ในสังคมที่มีสื่อมวลชนเป็นตัวกลางอย่างเช่นทุกวันนี้ ความ
เป็นไปในสังคม ที่สาธารณะรับรู้ผ่านสื่อเกือบทุกประเภทนั้น ล้วนผ่านกระบวนการสร้างภาพความ
เป็นจริงทางสังคม (social construction of reality) ตามวิถีของสื่อมาแล้วขั้นหนึ่ง รวมถึง
หนังสือพิมพ์ก็อยู่ในฐานะผู้สร้าง และผู้นำเสนอ ได้อาศัยบทบาทการตีความ การนิยามความหมาย
การเลือกสรร ประกอบการใช้กลวิธีการถ่ายทอด เทคนิคการเล่าเรื่อง กระบวนการสร้างภาพความ
เป็นจริงทางสังคมนี้ถูกสร้างขึ้นโดยสื่อมวลชน และเป็นกระบวนการที่แทรกอยู่ตรงกลาง ระหว่างผู้
อ่าน กับข้อเท็จจริง การวิจัยครั้งนี้จึงสนใจที่จะศึกษาว่า ในประเด็นข่าวสมรภักษ์ คำสิงห์ ซึ่งเป็น
ปรากฏการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) นั้น หนังสือพิมพ์ ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่งได้อาศัย
บทบาทในการสร้างภาพความเป็นจริงทางสังคม ให้กับสมรภักษ์ คำสิงห์ และได้เสนอมุมมองที่แตก
ต่างกันออกไปตามแนวเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นตาม

ปัญหำนำวิจัย

วิธีการถ่ายทอด และเทคนิคการเล่าเรื่อง ในการสร้างภาพความเป็นจริงของสมรภักษ์
คำสิงห์ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์แต่ละแนว มีลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ถึงกระบวนการเลือกรับรู้ ตีความ เลือกสรร และกลวิธีการสร้างภาพ
ของหนังสือพิมพ์ แต่ละแนวเนื้อหา
2. เพื่อศึกษาภาพความจริงของสมรภักษ์ คำสิงห์ที่หนังสือพิมพ์แต่ละแนวเนื้อหา
นำเสนอแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความแตกต่างของกระบวนการเลือกรับรู้ ตีความ เลือกลง และกลวิธีสร้างภาพความเป็นจริงหนังสือพิมพ์แต่ละแนว ที่มีผลต่อวิธีการถ่ายทอด และเทคนิคการเล่าเรื่องที่แตกต่างกันไป การคัดเลือกแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจึงได้จำกัดขอบเขตการวิจัยไว้ที่หนังสือพิมพ์คือ

หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่มีการนำเสนอเนื้อหาแนวต่างกัน จำนวน 3 ชื่อฉบับ ได้แก่ มติชน ไทยรัฐ และกรุงเทพธุรกิจ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีแนวเนื้อหาต่างกันเป็น 3 แนวคือ

หนังสือพิมพ์เนื้อหาแนวการเมือง

หนังสือพิมพ์เนื้อหาแนวเร้าใจผู้อ่าน

หนังสือพิมพ์เนื้อหาแนวธุรกิจ

ข้อสันนิษฐานการวิจัย

ภาพของสมรักษ์ คำสิงห์ที่ถูกเสนอด้วยวิธีการถ่ายทอด เทคนิคการเล่าเรื่อง ด้วยกระบวนการที่แตกต่างกันจะแตกต่างกันออกไป ตามแนวทางการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์

ปิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของศัพท์ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ภาพความเป็นจริงทางสังคม มุมมอง และความหมายของเนื้อหา ประเด็นสมรักษ์

คำสิงห์ ที่หนังสือพิมพ์นำเสนอโดยผ่านกลวิธีการ

เล่าเรื่องให้เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายของผู้เล่า

กลวิธีการเล่าเรื่อง

การถ่ายทอดประเด็นสมรักษ์ คำสิงห์ ของ

หนังสือพิมพ์ โดยอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน

ได้แก่เนื้อเรื่อง คืออะไรเกิดขึ้นกับสมรักษ์ คำสิงห์และ

วาทกรรมคือเรื่องของสมรักษ์ คำสิงห์ถูกเล่าอย่างไร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบ และเข้าใจถึงบทบาทในด้านการเป็นผู้ตีความ นิยามความหมาย การเลือกสรร การใช้กลวิธีการถ่ายทอด และการใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง เพื่อสร้างภาพให้แก่บุคคลของสื่อมวลชน
2. สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาด้านสื่อมวลชนศึกษาต่อไปในอนาคต